

[Ministeren for kulturelle anliggender]

længelse af deres studier af denne grund. For idrætsudøvere, der f.eks. går i gymnasiet, er det endnu vanskeligere at få idrætsbegivenheder og eksamenstidspunkter til at passe sammen.

Spørgsmål om studieforhold og eksamen hører som bekendt under undervisningsministeren, og jeg har gjort undervisningsministeren opmærksom på, at her er der et særligt problem, som kan blive aktuelt under forberedelserne til de olympiske lege i 1980, og som måske kan begrunde en særordning ved eksamen.

Det er ganske vist ikke uden betænkelighed, at jeg nævner en særordning. Dels fordi det kunne være forkert alene at fremhæve de studerende, som er fremragende idrætsudøvere – også andre former for engagement kunne komme på tale – dels fordi det er vanskeligt at afgrænse, hvilke idrætsbegivenheder der kunne begrunde særordninger.

På den anden side er de pågældende idrætsudøvere under et meget stærkt pres, bl.a. fra medierne – og i en situation, hvor mange års intensiv og målbevidst indsats ligger bag deres nuværende niveau som topidrætsudøvere. Desuden kulminerer den idrætslige karriere – i modsætning til næsten alle andre livsforløb – netop i en meget ung alder.

Jeg forstår på undervisningsministeren, at det normalt er universiteters og lignende uddannelsesinstitutioners egen kompetence at tage stilling til ansøgninger om at aflægge eksamen uden for de sædvanlige eksamensterminer. På dette felt er der således ingen baggrund for en central stillingtagen til spørgsmålet om særordninger, men de studerende, det drejer sig om, må henvende sig til deres egen institution. Jeg går ud fra, at institutionerne – ligesom jeg – vil synes, at situationen er så ekstraordinær, at der er grundlag for en særordning for disse studerende, i hvert fald hvis der alligevel afholdes en sygeeksamen eller anden eksamen uden for terminen, som de kan komme med i. Specielt med hensyn til gymnasieområdet ved jeg, at undervisningsministeren er indstillet på at tillade elever at gå til eksamen i sygeeksamensterminen, når dette er begrundet i deltagelse i eller forberedelse til de olympiske lege i 1980, forudsat at deres egen skole indstiller det.

Spm. nr. 168

Til *landbrugsministeren* (13/12 79) af:

Steenholdt (Grøn.):

»Hvad kan ministeren oplyse vedrørende etablering af en EF-ordning for fåreavl?«

Begrundelse

For et par år siden gjorde jeg opmærksom på, at Grønlands fåreavl kan opnå fordele i takt med bestræbelserne om at udbygge fåreavl i EF-landene.

Da atassut har store interesser i udbygningen af fåreavl i Grønland, er det ganske naturligt at følge udviklingens gang inden for EF.

Besvarelse (27/12 79):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal herved oplyse følgende:

1. *EF-markedsordningen for fårekød.*

Kommissionen fremsatte i marts 1978 sit seneste forslag om en EF-markedsordning for fårekød. Forslaget tilsigter at skabe ens vilkår på fårekødmarkedet i EF.

Situationen på det europæiske fårekødmarked har hidtil været karakteriseret ved en national fransk ordning med afgifter på import fra Det forenede Kongerige og tredjelande, medens den franske import fra Irland og de oprindelige medlemslande har været fri. Den franske ordning har indebåret, at priserne på det franske og de dertil knyttede markeder har ligget på et væsentlig højere niveau end de britiske priser. En anden væsentlig faktor har været den betydelige import af fåre- og lammekød, der finder sted i UK fra New Zealand.

Gennemførelsen af fælles priser i hele EF vil medføre et prisfald i de nuværende »højpris områder«, og Kommissionen har derfor foreslået, at der i disse områder indføres producentpræmier, som skal sikre avlerne mod indtægtsnedgang.

Ud over de omtalte producentpræmier foreslås organiseringen af det fælles marked gennemført udelukkende i kraft af støtte til oplagring, enten privat oplagring eller oplagring iværksat af offentlige organer. Oplagringsstøtten tænkes iværksat, når markedspriserne falder under et forudfastsat niveau.